

BLANCO

Blanco, una autèntica llegenda del tebeo espanyol.

Josep M. Blanco Ibarz neix a Barcelona l'any 1926.

Demostra les seves inclinacions pel dibuix des dels seus anys escolars. Després d'una etapa com a aprenent de pastisseria, va passar a una notaria i, finalment, va treballar a la banca, on arribaria a la jubilació.

L'any 1950 comença a ocupar el temps lliure en la realització d'un dels seus somnis infantils: ser historietista.

Els seus primers dibuixos es publiquen a la revista Pulgarcito de l'editorial Bruguera, en què signava amb una fletxa al mig d'una diana. Però es en aquests principis dels anys cinquanta quan definitivament comença la seva col·laboració a TBO, una de les publicacions juvenils de més èxit a Espanya. La col·laboració es fa més abundant a partir dels anys seixanta, quan aconsegueix fer-se un lloc d'honor en aquesta prestigiosa revista, encara que no es va dedicar mai exclusivament a dibuixar, ja que part de la seva jornada l'ocupava la feina a l'entitat bancària.

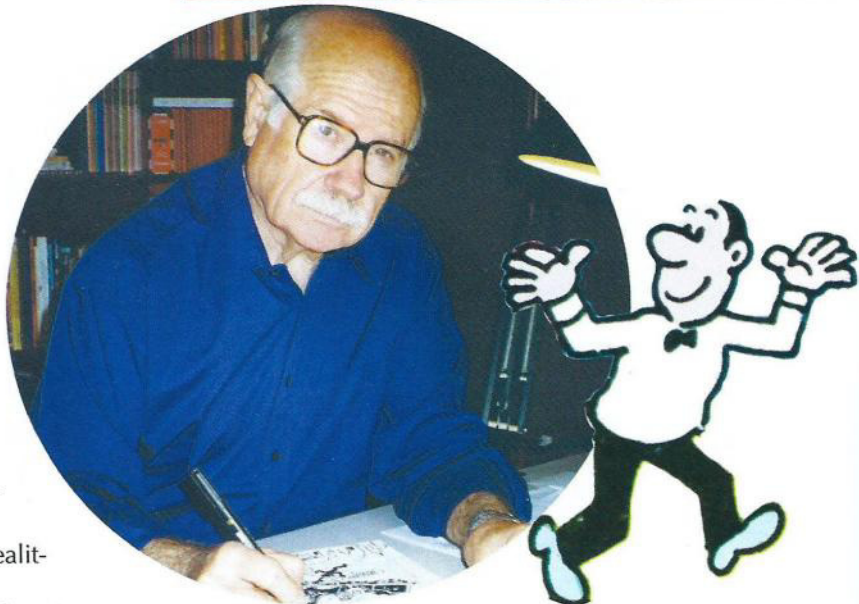
Blanco, partint d'una escena quotidiana, fa que els seus personatges caiguin en unes situacions catastròfiques en les quals els gags recreen les vinyetes sense perdre els graus de versemblança.

Blanco, partint d'una escena quotidiana, fa que els seus personatges caiguin en unes situacions catastròfiques en les quals els gags recreen les vinyetes sense perdre els graus de versemblança.

És curiós explicar que el dibuixant passava un dia de la setmana instal·lat en un cafè de la ciutat comtal que utilitzava com a punt d'observació per captar entre les coses que veia idees i temes per desenvolupar a les seves historietes.

L'any 1975, en morir el cèlebre Benejam, la pàgina de la seva *Família Ulises* va passar a dibuixar-la Salvador Mestres, que de seguida va deixar de fer-ho a causa de les moltes cartes negatives que va rebre la redacció per part dels lectors, ja que l'estil dels dos autors era molt diferent. És llavors quan se li encarrega aquesta difícil tasca a Blanco, tant àgil com a

Josep Maria Blanco

dibuixant com a humorista original, i que ja tenia experiència per haver passat a tinta moltes historietes d'aquests personatges durant la malaltia de Benjamin. Blanco supera amb èxit la

comesa, encara que mai no va signar les pàgines de l'entranyable *Família Ulises* per respecte al seu creador gràfic.

Al Saló Internacional del Còmic de Barcelona del 1993, presenta el seu magnífic llibre *La Barcelona de Blanco*, una obra de gran format amb 28 extraordinàries estampes barcelonines de multituds amb l'escenari de fons de la seva ciutat natal. Aquestes làmines volen ser una rèplica actual de les que va dibuixar Opisso durant els anys vint.

Llibre "1997-2006 La Massana Còmic Andorra".
Comú de La Massana, direcció de Joan Pieras, 2006.